

[Ivar Hansen]

krone af mange almindelige arbejdsindkomster, vil der ligge en tung dyne af passivitet og sort økonomi og omgælsesspekulationer mange steder i samfundet. Den sygdom vil brede sig, og den udvikling kan intet ansvarligt parti tage ansvaret for fortsætter. Derfor står vi også her over for en bunden politisk opgave.

Men når det er sagt, skal det også tilføjes, at tiden ikke er inde til at åbne nogen gavebod, og derfor er det en forudsætning før en reel sænkning af skattetrykket, at der er vilje til at gennemføre offentlige besparelser, privatiseringer og omlægninger, samt at det lykkes – og det sætter jeg streg under – at aftale en finanspolitik for de kommende år, der igen klart og utvedtydigt peger frem mod balance i de offentlige finanser.

I det hele taget er det rigtigt, at der ikke findes smarte og fikse løsninger – statsministeren var inde på det. Tiden er for længst løbet fra diverse tilskuds- og beskæftigelsesprojekter, eller at det offentlige kan løse flere beskæftigelsesopgaver i det hele taget. Men som jeg sagde i formiddags, når det gælder Socialdemokratiet, er man stadig væk her af den opfattelse, at enhver ny offentlig udgift må betragtes som en politisk sejr, og man er imod stort set enhver besparelse.

Regeringen fremlagde i foråret sin plan fra passiv til aktiv. Vi glæder os over, at en væsentlig del af denne plan allerede er aftalt med et flertal i Folketinget, således at forhåbentlig alle unge i fremtiden nu skulle være sikret en uddannelses- eller læreplads. Det er vi godt tilfredse med. Specielt ungdomsarbejdsløshedsproblemet har nået os – det tror jeg gælder alle partier her i Folketinget – og derfor er det godt, at der nu her er taget konkrete skridt.

På en række andre områder skal vi skifte passivitet ud med aktivitet. Der skal være en klar tilskyndelse til at arbejde og søge job. Det har der desværre ikke altid været.

Så skal vi have gennemført en dagpengereform. Det har vi talt meget om. De nuværende regler er ikke gode. Der er en tendens til, at man fastholder folk i passivitet. De penge, vi anvender til arbejdsløshed, skal i langt højere grad kunne anvendes aktivt til at sikre, at folk kommer i job. Der har været talt længe om den sag. Det har længe stået på både vores og regeringens ønskeseddel. Vi håber, vi snarest kommer i gang med at få dette projekt gennemført, såle-

des at parterne på arbejdsmarkedet får et langt større ansvar for administrationen af denne sag.

Vi tror i øvrigt, at en fjernelse af eksisterende stivhed på arbejdsmarkedet ville kunne fremkalde masser af nye arbejdspladser. De store organisationer burde have en klar interesse i at medvirke til at fjerne denne stivhed.

I det hele taget ved vi, at en fortsat konkurrenceevneforbedring er helt afgørende for mulighederne for at skaffe flere arbejdspladser, og derfor har parterne på arbejdsmarkedet et stort ansvar i forbindelse med de næste overenskomstforhandlinger.

Statsministeren opfordrede i formiddags til, at man i den forbindelse interesserer sig for udbredelse af pensionsopsparing. Det er vi enige i, det kan øge den private opsparing, og jeg vil for mit vedkommende tilføje, at vi håber, at sådanne forhandlinger på arbejdsmarkedet vil blive ført under den forudsætning, at den enkelte pensionssparers muligheder for at placere sine penge efter eget ønske bliver respekteret og sikret.

I relation til arbejdsmarkedet er det i øvrigt glædeligt, at der har kunnet vedtages regler, der forbedrer børnefamiliens situation. Det er vel børnefamilierne i Danmark, der er en af de hårdest klemte grupper. Folketinget har diskuteret det flere gange. Vi har fået indført nogle regler om fribørnehaver; her bliver der altså plads til mere og mere privat initiativ. Det er godt. Mange kommuner har arbejdet med det såkaldte taxameterprincip, så de unge forældre betaler for den tid, børnene er i institutionerne, og ikke mere.

Men lad os dog komme videre, lad os komme videre med mere flekstid, især for de unge børnefamilier. Lad os holde op med, at arbejdstiden osv. i så høj grad skal dirigeres af store selvbestaltede organisationer. Vi tror faktisk, at det er noget i retning af et folkekrav, og vi har lagt mærke til, at de store organisationer nu nærmest har gjort dette punkt til en sag under de kommende overenskomstforhandlinger. Vi har råbt om det i mange år. Det skulle glæde os, om det nu viser sig, at vi ikke har råbt forgæves.

Vi skal videre med privatiserings- og afbureaukratiseringsprojekterne. Vi er nået et stykke vej, men vi skal videre; det vil medvirke til at gøre det offentlige servicesystem og servicenet i det hele taget langt bedre for borgerne. Det